

и вие ще можете да проявите други качества. За сега вашият живот е само единъ листъ отъ тази свършена книга. Ще го прочетете и ще проявите това, което е написано на него. За въ бъдеще ще бъдете другъ нѣкой листъ. Слѣдователно, вие ще изучавате себе си, ще изучавате и живота на вашитѣ ближни. И съ който човѣкъ влѣзете въ съприкосновение, ще постѣпите споредъ учението на свършенството. Изисква съ отъ васъ, като срещнешъ единъ разуменъ човѣкъ на пътя си, да обърнешъ сърцето си къмъ него и да си кажешъ: благодаря, че срещнахъ този разуменъ човѣкъ. Като срещна на пътя си този човѣкъ, азъ го познавамъ, безъ да му кажа нито една дума. Послѣ, като срещна едно плачущо същество, казвамъ: азъ съмъ съ тебе. Взимамъ половината отъ неговитѣ скѣрби и си заминавамъ. Това същество се зарадва и казва: срещнахъ единъ разуменъ човѣкъ, който има същитѣ схващания за живота, каквито и азъ имамъ. Това е Любовта. Любовта не борава съ много думи. Това същество плаче тамъ. Азъ, безъ да искамъ, изпитвамъ съжаление къмъ него. Това е едно проявление на Любовта. Това, че съмъ срещналъ този човѣкъ, е една привилегия за менъ. Безъ да искамъ, безъ да правя нѣкакво усилие, моето сърце се разтваря и тази душа чувствува Любовта.

Та казвамъ: вие имате поне единъ случай въ живота си да проявите вашето свършенство. Свършениятъ човѣкъ помага на другитѣ. Вие казвате: азъ не мога да помагамъ, азъ не съмъ свършенъ. Това е самоизмама. Когато нѣкой казва, че не е свършенъ, питамъ: постѣпвашъ ли съобразно волята Божия? Несвършенъ си ако не по-